

Hermelinska nätverket



Den stora festen på Långholmen

Tänk att man kan ha så roligt i ett gammalt fängelse!

sid 6-9

Degla och Lilla Ulfåsa

Tiden går, släktgårdarna består, men det händer också saker!

sid 12-13

Sophia tackar för stipendiet

...genom att berätta om sin tid som läkarstudent i Linköping

sid 4-5

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Födda

Den 28 april föddes Otto, son till Fredrik och Johanna, se bild nedan.

Födelsedagar andra halvåret 2019

30 jul: Olof, 60 år, New York

5 aug: Christina, 60 år, Linköping

24 sep: Sven, 60 år, Björkvik

24 okt: Magdalena, 50 år, Sjöbo

4 nov: Skragge, 50 år, Våxtorp

27 nov: Christina Lindkvist, 80 år, Stockholm

7 dec: Gabrielle, 60 år, Huddunge By

31 dec: Ebba Wadstein, 60 år, Linköping

31 dec Johan, 70 år, Göteborg



Här är lille Otto, son till Fredrik och Johanna och född den 28 april.

Vapensköld upptäckt

Du som har sett videon Vårt släktvapen (se nästa sida) minns säkert sekvensen med alla släktvapen. Där flimrar inte mindre än tolv olika sköldar förbi. De är alla äldre avbildningar av släktvapnet som vi känner till.

Ända tills nu.

Västra Ryds kyrka ligger i Kungsängen nordväst om Stockholm, inte långt från Svea livregementet. På kyrkväggen sitter ett släktvapen som varit okänt för oss. Pampigare släktvapen har jag aldrig sett, det är säkert 1,5 meter högt och vackert utskuret i trä. Utformningen ligger i linje med blasoneringen, förutom

att tornérhjälmen har kompletterats med en riddarväst och att konstnären smugit in två kanoner i den nedre delen av hjälmtäcket. På texten under skölden står det *Hans Kungliga majestät av Sverige tro tjenare och Capiteine wid dahl Regemente Wälborne herrn berr Olof Hermelin, född den 6 Augusti 1694, dödde den 22 November 1728*

Håll i hatten nu, för nu blir mycket Olof. Tre i rad faktiskt.

Ur-Olof adlades 1702 av kung Karl XII och försvann spårlöst vid slaget i Poltava. Ur-Olof var gift två gånger.

Med sin första fru Helena f. Brehmsköld fick han sju barn. Det var tuffa tider då, bara två barn nådde vuxen ålder. Ett av dessa hette Olof. Vi kallar honom Olof II. Han levde 1694–1728 och var kapten vid Dalregementet. Olof II var gift med Anna

och de fick fyra barn varav ett hette Olof. Han levde 1721–1797 och var livdrabant. Vi kallar honom för Olof III.

Olof II får väl gå till historien för att han hedrades med släktens pampigaste vapensköld. Troligen ligger han begravd i Västra Ryds kyrka, passande nog alldeles vid livregementet.

Olof III går till vår historia genom att han som näst siste ättling

till Ur-Olof nästan slöt den adliga ätten Hermelin (allra sist blev Olof III:s kusin Johan Gustaf Hermelin). Men den friherrliga ätten levde vidare tack vare Carl som var en annan son till Ur-Olof i ett annat äktenskap.

Krångligt? Titta på videon så fattar du! Den och mycket mer finns på hemsidan. Exempelvis finns fler ställen med spår av släkten under Släktföreningen/Arkiv.

//Johan



Titta, det är tomt här :-)

I en del nummer har vi turen att ha många släktingar som hör av sig med roliga släktnyheter, ibland (som nu) är det mer tunnsått. Och då kan det bli alldeles tomt...

Vill du ha fler notiser här? Hör av dig till jenny@hermelin.com så fyller vi tidningen tillsammans!

Skapa dig ett konto

Ordförande Johan tipsar om hur ni kan få information om och från släkten

Vår hemsida är väldigt publik. Vem som helst kan läsa om släktens ursprung, gårdar och företag. Biografier om Olof, Eric och andra omskrivna släktingar är allmängods. Alla kan ta en titt i våra arkiv. Varje dag är cirka 15 personer inne på hemsidan. De flesta är från Sverige, ganska många är från USA, men alla fem världsdelar finns representerade bland besökarna.

Interna sidor

Men det finns sidor som inte är publika. De är förbehållna släktingarna. För att se en sådan sida måste du ha ett konto och vara inloggad. Har du glömt ditt lösenord är det bara att begära ett nytt.

Har du inte skapat ett konto är det dags att göra det nu! Styrelsen granskar varje kontoansökan så att vi säkerställer att det bara är släktingar som tilldelas ett konto. Därför kan det ta någon dag innan din ansökan bekräftas.

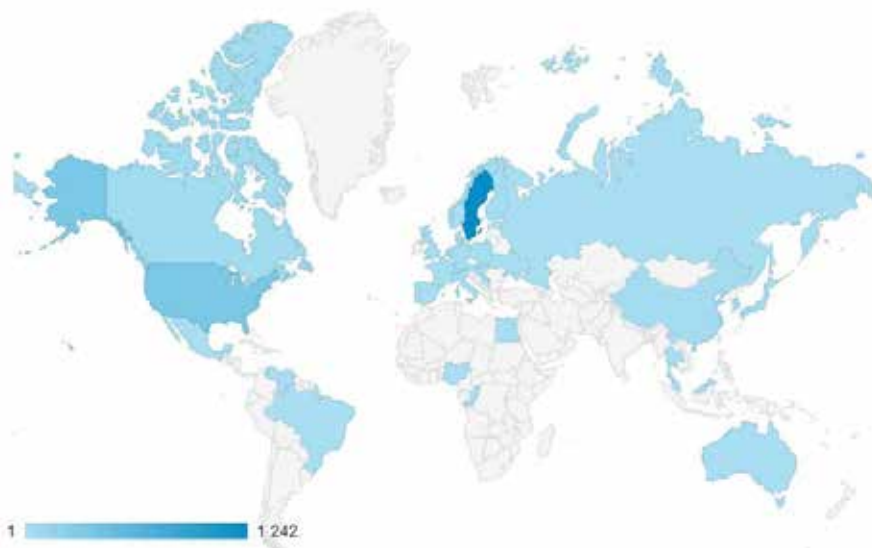
När du har fått ett konto får du också våra nyhetsbrev. De gör det lite enklare för dig att följa förändringar på hemsidan eller vad som händer i släkten. Men kom ihåg att det alltid finns en risk att den typen av utskick hamnar i din skräp-inbox. Kolla gärna och rätta till i så fall.

Vårt släktvapen

Det senaste nyhetsbrevet som vi skickade i slutet av maj handlar om en alldeles ny video. Den heter Vårt släktvapen. Det låter kanske inte så spännande, men här kan du inte bara följa hur Olof och Carl gjorde sig förtjänta av sina – och våra – titlar utan också hur Margareta säkrade släktens överlevnad under minst sagt tuffa omständigheter, och mycket mer.

Videon kan du se på både hemsidan och YouTube. Det finns också länkar i vår Facebook-grupp, så om du blir medlem där är det lätt att hitta den!

Not från redaktören: Du hittar hemsidan på <https://www.hermelin.net>.



Hemsidans besökare kommer från alla världsdelar



På medlemssidan kan du skapa ditt konto och du kan få ett nytt lösenord om du glömt ditt gamla



Varje liten detalj i släktvapnet har betydelse. Vapenskölden tillkom när riksrådet Carl (1707-1789) uppgraderades från lågadel till friherrlig grad, och många av symbolerna har med honom att göra. Just här syns en riksrådshatt, två kanonkulor som symboliserar krig (som inte Carl men hans far Olof ägnade sig åt en del) samt en biljett, som symboliserar administration eller viktiga papper.

En läkarkandidat...

...någonstans i Sverige: Sophia tackar för stipendiet!

Snart är åtta terminer avklarade och endast tre terminer återstår. Tiden går snabbt! Jag kommer ihåg sommaren 2015 när jag fick beskedet att jag var antagen till läkarprogrammet på Linköpings universitet. Skulle jag ta chansen? Det gjorde jag: tog det stora klivet och flyttade hemifrån. Tillsammans med vänner har jag under min tid här upptäckt Linköpings natur, stad och nattliv. Jag har blivit proffs på att slänga ihop matlådor. Något som jag också lärt mig är att man tar sig långt med sin cykel!

Första tiden

Det var mycket nytt i början. Nya kompisar, nya platser och nya studietekniker. I början var det nollning, intensiva dagar fyllda med olika aktiviteter där man inte fick en ledig stund. Efter det hade jag lite bättre koll på mina nya klasskompisar, vi var över hundra stycken.

De första tre veckorna bodde jag på en soffa hos två faddrar som gick en termin över mig och jag trivdes bra, men sökandet efter något eget pågick hela tiden. Slutligen fick jag ett korridorrum i studentområdet Irrblosset. Till en början skulle jag absolut ha något eget, i korridoren skulle jag bo högst en termin, men jag är kvar än i dag. Personerna som bodde här var så

härliga och även om de flyttat ut nu, så har jag ett nytt toppengång där de flesta nu har bott här en längre tid. Vi hittar ofta på gemensamma saker. En dag

I Linköping förekommer något som kallas kravaller ("krav på overall"), vilket är stora fester.

De flesta studenter i Linköping har overaller med olika färger som representerar det program de studerar. Vi läkarstudenter har i stället frackar som är omsydda labbrockor, som man själv syr under första terminen. Jag fick helt enkelt damma av mina syslöjdskunskaper och genomföra detta projekt. Hur lång tid det tog att sy min frack vill jag inte ens veta, men slutresultatet blev bättre än förväntat.

Med- och motgångar

Engelskspråkig litteratur var inte något jag var van vid sedan tidigare, men det gick snabbare än jag trodde att komma in i det trots att jag läste om bland annat cellers uppbyggnad och annat som jag knappt kunde förklara på svenska.

Det har inte alltid varit en dans på rosor måste jag erkänna. Att flytta till en ny stad och att studera är tufft i perioder. Många långa kvällar har spenderats under flitens lampa. Nästan alla terminer har vi haft så kallade terminstentor, där man tentar av allt man gjort under terminen vid ett tillfälle. Dessa tenderar att vid höstterminen hamna i första januariveckan, så julen är inte längre vad den tidigare varit för mig.



i veckan är det fika, vi har fester och varje jul bakar vi pepparkakshus. Första julen minns jag extra tydligt, då gick vi ut i skogen och sågade ner en gran som vi sedan pyntade. Att bo i korridor, åtminstone under första tiden när man börjar plugga, rekommenderar jag starkt. Dessutom är det kul att få träffa personer som pluggar andra program än sitt eget.

Examensarbete

För ett år sen gjorde jag mitt T6-arbete (termin 6), vilket är ett examensarbete. Det var en hel termin som ägnades åt att söka artiklar, åt laboratorieförsök och åt skrivande. Mitt arbete handlade om bröstcancer – jag odlade bröstcancer-celler och försökte hämma olika receptorer för att se om det minskade deras tillväxt. Arbetet resulterade slutligen i en godkänd presentation och opponering förra terminen. Att få se hur det går till att genomföra projekt var spännande, men man inser att det tar sin tid att planera upplägg, förbereda material etc. Forskning är inget som jag håller på med nu men som jag kanske intresserar mig för mer i framtiden, just nu tycker jag det kliniska är roligt.

De kliniska terminerna

Förra terminen började vi med den kliniska delen av utbildningen, det vill säga praktiken. Äntligen! Tolv veckor per termin är vi ute på olika avdelningar eller vårdcentraler. Trots att jag studerar i Linköping har jag knappt haft någon placering på Linköpings Universitetssjukhus då det krävs prioritet (att man har en särskild anledning, exempelvis yngre barn) för att bli placerad där. I stället har jag fått pendla och se andra delar av Sverige, såsom Kalmar, Jönköping, Nyköping, Norrköping och just nu Växjö. Listan kan göras lång.

Fördelen med dessa mindre sjukhus är att man generellt sett är färre studenter på en och samma avdelning samt att handledarna har större intresse för oss studenter. Dessutom kan det vara bra för framtiden när jag ska söka allmän-

tjänstgöring (AT) att faktiskt känna till lite om hur det ser ut på de olika sjukhusen och i städerna.

Att komma iväg är också kul för gemenskapen i klassen. I boendet eller genom att gå på afterwork träffar man



personer som man tidigare kanske aldrig pratat med. Men att pendla tar även på krafterna, ibland känns det som att jag bor i min väska. Hamnar man utanför region Östergötland är det veckopendling och boende i personalbostäder som gäller. Fördelen är att dessa boenden ofta är nära sjukhusen, nackdelen att standarden varierar. Oftast är det enkla små korridorssrum innehållande ett skrivbord och en säng med landstingslakan, medan toa och dusch delas med övriga boende.

Det roligaste med praktiken är dels att få komma ut och se hur jag kommer arbeta i framtiden, dels att inse att jag lärt mig en hel del. Även om inlär-

ningskurvan fortfarande är brant så kan jag nu hantera vissa patienter på egen hand, men alltid med en ansvarig läkare bakom mig. Att få göra lite praktiskt är roligt, glädjen var stor när jag exempelvis fick sy mitt första stygn och ta mitt

första blodprov. Ute i vården får jag ta del av alla möjliga livsöden, alltifrån glädje till sorg och smärta. Ibland tar jag med mig tankar och upplevelser från dagen hem, men oftast försöker jag lämna kvar dem på sjukhuset för annars skulle livet bli tungt.

Framtiden

Det känns fortfarande som jag valt rätt. Än så länge tycker jag det finns många områden som är intressanta och det mesta blir spännande när man väl förstår det och får se eller prova det i verkligheten. Jag får helt enkelt låta tiden utvisa var jag hamnar i framtiden och vilken specialitet jag väljer.

Tidigare somrar har jag jobbat inom vården, både

i hemtjänsten och på avdelning på sjukhus. Vid dessa tillfällen har jag verkligen känt att det är detta jag vill hålla på med. Studier kräver dock mycket energi, man möter både med- och motgångar. Den här sommaren kände jag att det var dags med en paus från arbete. Så i juni åker jag ut på äventyr i Europa, där jag ska interraila till olika städer. Detta är något jag ser fram emot mycket!

Ett stort tack

Slutligen vill jag tacka släktföreningen för det fina stipendiet. Det är något som alltid är välkommet i vardagen som student och har bland annat använts till inköp av kurslitteratur. Stort tack!

Årets fest på Långholmen

Allt och lite till om mellanmötet den 30 mars 2019

Vilken dag vi hade, alla närmare hundra släktingar som samlades på det gamla fängelset Långholmen i Stockholm den 30 mars! Vädret var om inte varmt så åtminstone vackert, lokalerna var många och väl anpassade och personalen trevlig. Det sistnämnda gällde så klart även alla oss gäster, alla verkade ha tagit med sitt allra bästa humör. De som stannade till sist vittnade om att den goda stämningen höll i sig ända in på småtimmarna, men dit återkommer vi lite senare. För det hände mycket innan dess!

Sorlet, minglet och de glada minerna började redan under incheckningen. Fredrik I:son prickade av alla som kom och delade ut namnlappar till stora och små. På lapparna stod också vilken aktivitet varje person hade blivit tilldelad, för det fanns något för alla åldrar att göra när alla väl var på plats.

Med lappar på satte vi oss sedan för att äta en god lunch, och fick samtidigt lite information från Cornelia och Fredrik som var mötets ciceroner om vad som komma skulle. Det var inte lätt för dem att få tyst på oss alla, men maten hjälpte nog till litegrann.

Nedan kan ni läsa lite mer om vad som hände under dagen och kvällen, sett ur några av deltagarnas perspektiv. Jag ska göra mitt bästa för att knyta ihop olika trådarna under vägen (*i kursiv stil*). Mycket nöje!

//Jenny

Fångkampen

En del av gästerna hade ”Fångkamp” på sina namnlappar, fem lag närmare bestämt. De andra återkommer vi till!

Inför den fartfyllda aktiviteten samlades lagen nere i vinkällaren under värdshuset för att byta om till svartvitrandiga tröjor och mössor med fångnummer på. Alla lag bestod av 5-7 deltagare i olika åldrar och uppgiften var att man så snabbt som möjligt skulle lista ut var olika lås fanns utplacerade runt omkring på Långholmen.

Till vår hjälp fanns ett 30-tal ledtrådar



Glada miner vid incheckningen



Vinnarna i Fångkampen: Lag 4!

som ledde till olika platser, både inne och ute. Vi hade inte särskilt gott om tid, så det gällde att vara strategisk och snabb för att lyckas hinna fram och hitta låsen innan något annat lag hann göra det.

När tiden hade gått ut samlades vi alla åter och tävlingsledaren, eller fångvaktaren på Långholmen, räknade ihop resultatet. Till en början verkade det ganska jämnt mellan lagen men efter att huvuddelen av ledtrådarna hade stämts

av stod det klart att det fanns några solklara vinnare – lag 4 (se bilden ovan). Grattis till vinsten!

Sammanfattningsvis var vi alla överens om att Fångkampen var en rejält pulshöjande aktivitet där den stora behållningen var att samarbeta över åldersgränserna och hitta lösningar tillsammans.

//Cornelia



Många idéer kom upp när våra unga släktingar fick chans att bidra med sina tankar



Tipsrundegänget ute på sin promenad

Tipspromenaden

Samtidigt som Fångkampen pågick var det ett annat gäng släktingar som fick följa med vår ciceron Fredrik på historisk tipspromenad runt Långholmen, som han och Sini hade förberett för oss. Fredrik utmanade oss med svåra frågor om bland annat historia, arkitekten bakom Västerbron och nedslagsplatsen för JAS Gripen.

Vi var cirka 25 personer som deltog i promenaden, däribland flera av våra

riktigt unga släktingar. Ett härligt gäng som inte var tysta många sekunder!

Vi hade en ljuvlig stund i solen och fick en fin promenad runt den gamla fängelseön. Fredrik gjorde en fantastisk insats och det var härlig samvaro. Med lite samarbete (och kanske lite tjuvlyssnande och googlande på sina håll) lyckades teamen svara på de flesta frågorna. Tack Fredrik!

//Hanna

Efter allt springande och promenerande var det dags för fika. En del av deltagarna smusslades undan för viktiga diskussioner (se nedan), övriga samlades i den stora salen där vi sedan skulle äta middag. Och ingen gick hungrig därifrån.

Framtidsdiskussionen

Innan middagen hade släktföreningen kallat ett gäng barn och ungdomar i olika åldrar till diskussion kring deras önskemål och förväntningar på släktföreningen. Styrelsen har ju fått i uppdrag att särskilt engagera våra unga släktingar.

Inte helt oväntat blev det en mycket bra diskussion med många idéer och konkreta förslag på aktiviteter. Bland annat blev det tydligt att det finns en vilja att ses mer och att lära känna varandra i slakten. De unga önskar sig också att få träffa och utbyta kunskap med äldre släktingar för nätverkande, inför jobb och under studier.

Idéer som kom upp:

- After work med föreläsning
- Weekendresa
- Lerduveskytte
- Social plattform/nätverk med kunskapsbank inom slakten
- Åka skidor
- Sommarläger

Tankar om kommande släktmöten:

- Mer frekvent – vartannat eller varje år
- Blanda åldrar
- Tävlingar och quiz
- Ta upp historier om äldre släktingar
- Släktbal

//Cornelia

Någonstans här var det en del släktingar som passade på att svida om eller checka in i sina celler (numera hotellrum) för att göra sig redo inför mingel och middag som sedan skulle vidta. Några deltog också i en guldad visning av det gamla fängelset, där vi fick höra om allt från hur vardagen såg ut och om spektakulära rymningar som skett. Det lilla museet var väl värt ett besök också, om ni missade det!

Mer om släktmötet

Mingel med Kahoot

Mellanmötet hade kommit ganska långt när det var dags för Kahoot. Uppe i Tingssalen skulle vi inte bara få information, se Johans Vapensköldspresentation och mingla – vi skulle tävla också.

min syssling också. Ytterligare en släkting som jag inte träffat tidigare. Denna vinst i Kahoot-leken var fullständig innan ens Johan släppt frågorna!

Christina och hennes syster Astrid är döttrar till framlidne Erik Herme-

sionärgammal person måste inse sina begränsningar att ge sig i kast med ny utveckling utan att först ha tränat. Inte lyckades jag att registrera den grupp som mina bordsgrannar skulle ha.

Men hur det var så fipplade jag runt med mobilen och plötsligt så kunde jag



Full fart och full uppmärksamhet när våra kunskaper om släkten testades under Kahoot

Kahoot – det låter inte särskilt sexigt i en pensionärs ögon (öron) utan mer som en sjukdom, men är likväl ett verktyg som använts långt innan undertecknad ens förstätt vad det var för något... Det är en digital mentometer som är väldigt exakt, vet jag nu.

Jag stod och småpratade med Elise Arve och Brita von Sydow (pappas halvkusiner) när jag upptäckte att det kring ”mitt” bord samlats ett par kvinnor jag inte tidigare sett. Den ena presenterade sig som Christina Hermelin och visade sig vara årsbarn med mig och min pappas kusins dotter (min syssling med andra ord). Den andra var Johanna Lindqvist som är kusin till Christina Lindqvist gift med Mats, dvs

lin (inte att förväxlas med Eric med c). Erik var min pappa Ivars kusin på fädernet. Mina fastrar och jag träffade Erik och Ingegerd mycket under tjugotalet när jag och Helene skaffat hus i Sollentuna. Plats fanns. Men mina kusiner, Christina (årsbarnet), Astrid och Ulrika träffade jag inte under alla dessa år – och så plötsligt stod Christina vid samma bord, och min pappas kusin Christina Lindqvists dotter Johanna också!

Nåväl. Vi pratade snabbt ihop oss, skapade ett lag och jag försökte registrera detta. Men som flera andra var jag för ovan vid att hålla på med telefonen i andra situationer än när jag är ensam. En nu pen-

registrera en egen grupp, Bluff. Ja, det var ju en bluff för de andra trodde jag registrerat mig med dem, men inte kunde jag säga att jag inte fixade det utan precis till fråga 1 så hade jag ordnat en egen grupp. Jag var alldeles ensam och som en bluff gick jag igenom hela Kahoot-processen och bluffade mig fram till en fjärdeplats.

Fast jag gjorde det helt ärligt förstås! Jag tryckte på färgknapparna precis som alla andra, den enda skillnaden var att det inte var några fler släktingar i samma grupp. Retfullt kan tyckas med en fjärdeplats men eftersom jag redan hade Adelskalendern för 2018 så gick jag så gärna miste om vinsten till gagn för de rättmätiga vinnarna :-)

Däremot missade jag vidare samtal med Christina och Johanna och det saknade jag resten av kvällen, ty placeringen vid bordet under middagen gick inte riktigt vägen för oss. Nu hoppas jag i stället på att Christina och Johanna tyckte det var så trevligt att de vill komma med på nästa möte 2021. Var nu detta blir någonstans!

//Fredrik I:son

Vad handlade då frågorna om? Jo, Johan valde att testa om vi hängde med genom att först låta oss se den nya filmen om vår vapensköld, och sedan ställa frågor om innehållet. Så det gällde att vara både uppmärksam och snabb, och ha bra närminne!

Middagen och resten av kvällen

När alla hade lugnat nerverna igen och hela det stora gänget hade lyckats lämna Tingssalen och drinkbordet utanför väntade middagen.

Tre goda rätter för stora och små dukades fram, med gott bröd och utvalda viner. Bordsplaceringen var mer än lyckad för de flesta (utom möjligen Fredrik som saknade sina nyfunna släktingar :-). Det var inte lätt för de som skulle hålla tal att få tyst i rummet! Vid just mitt bord pratade vi om allt från att starta nya politiska partier till händelser under andra världskriget, och det verkade lika spännande vid de andra borden.

Enligt insatta källor fortsatte samtalen och den goda stämningen sen långt in på natten, då några gick åter till sina celler och andra tog sig hemåt i gryningen.

Hur toppar vi det här nästa gång? Det blir inte lätt, men vi ska göra vårt bästa 2021 när det stora släktmötet kommer!

//Jenny

PS: Om ni vill se och ladda ner fler bilder från dagen finns de på hemsidan: <https://www.bermelin.net/slaktforeningen/evenemang/fest-pa-langholmen/>



Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa jenny@hermelin.com!

Kort från styrelsens senaste möte

Det senaste styrelsemötet var den 8 april, och styrelsen var fulltalig vid mötet.

Vi följde den dagordning som Johan skickat ut och gick som vanligt igenom ekonomin och fondernas utveckling, mellankommande beslut och innehållet i kommande nummer av Nätverket.

Vi avhandlade också släktföreningens deltagande i anledning av bortgångna släktingar samt vårt medlemsregister. En extra trevlig punkt var utvärderingen av mellanmötet på Långholmen, som ni säkert har läst om här i Nätverket.

Vi hade till sist återigen glädjen att få besluta om utdelning av stipendier till våra duktiga studerande släktingar. Vilka som fick stipendier kan du som vanligt se på sidan 15.

Protokollen från styrelsens möten hittar du på vår hemsida. Har du frågor om styrelsearbetet eller om protokollet får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

//Hanna Jessing

Superryttarna

Den som följer Erik i sociala medier (eller som hänger med i vad som händer inom ridsporten) har också kunnat följa systrarna Beata och Claras osannolika framgångar som ryttare. Efter att ha intervjuat Beata i Nätverket #35 håller Hanna Jessing koll åt oss, och delar med sig av tre glada notiser från tävlingar den senaste tiden.



Vi vill ha fler notiser!

Hjälp oss hålla koll på släkten Hermelin! Stort och smått, allt är välkommet till notissidorna. Hör av dig till jenny@hermelin.com eller 070-380 15 55 om du ser något kul!



Resesugen? I april arrangerar Fredrik en resa till Nepal igen. Kontakta honom på fredrik@theseadventures.se eller ring 070 856 18 38 för mer information!

Det kom ett brev

I april fick vi ett brev av Isabella, som tipsade om att Honorines Lilla Ulfåsa på Fogelstad gård utanför Katrineholm var till salu för första gången sedan en familj köpt det som privatbostad efter att den Kvinnliga medborgarskolan på Fogelstad lades ner.

Isabella ville berätta att en insamlingsstiftelse hade bildats för att köpa huset och åter göra det till en mötesplats för folkbildning och demokrati, och att man kan stödja stiftelsen genom att köpa byggstenar till huset. Som ni ser av bilden intill är huset nu köpt åt stiftelsen, men byggstenar behövs fortfarande till renoveringen.

Varje byggsten kostar 200 kr och i skrivande stund är närmare 14 000 byggstenar sålda, se bilden nedan. Vill du också köpa en eller flera stenar? Gå in på <https://fogelstadsstiftelse.se> för mer information!

Om du är nyfiken på historien bakom Lilla Ulfåsa och Honorines liv och gärning kan du läsa mer på nästa sida, där har Johan samlat både information och bilder som ger en bild av huset och dess betydelse genom åren.



Snart har vi 37500 byggstenar!

En byggsten kostar 200 kr och du beställer här och får en faktura när köpet av huset går igenom. När du beställer får du en bekräftelse i form av en snyggt angiven byggsten att rama in och sätta upp på väggen. Just nu får du även ett extra gåvobevis med en fin bild av Sara Telemann. När du betalar din faktura skänker du pengar till köpet av fastigheten, i andra hand renovering och verksamhet. Målet är 37500 byggstenar. Just nu har vi 13721 stycken.



Agneta Wallin ▶ Fogelstad
6 juni kl. 11:31 · 📍

Jag har köpt Fogelsta Lilla Ulfåsa! Jag har köpt det häftigaste och vackraste huset i Sörmland. Jag nyper mig själv i armen. Jag är vaken, det är sant.

- Varför har jag gjort det?

För att livet tog en vändning för ett par år sen, som ändrade spelplanen. Jag är inte enbart en aningen egensinnig skådespelare med knackig ekonomi längre. Eller enbart en nybliven gestaltterapeut med spretig självbild och ett plötsligt ordförandeskap i en yrkesförening på halsen. Och alls inte enbart en fränskild mamma med två mellanstora barn och en rasande längtan i bröstet. Jag har nu dessutom fått förmånen, livet och döden har gett mig svängrummet, att göra nåt storslaget. Nåt märkvärdigt som jag tror på. Jag kan. Alltså gör jag.

Jag har inte köpt Lilla Ulfåsa till mig själv. När jag vaknade i den här frågan var huset klart att säljas till en annan spekulant. Goda råd var dyra och anspänningen har varit extrem. Jag har köpt Lilla Ulfåsa för att det om fem år ska ägas av stiftelsen Fogelsta. Jag har köpt det för att samarbeta med vänföreningen och gruppen bakom uppropet, till alla som köpt byggstenar och till alla oss som tror på idén att restaurera både byggnaden och idéerna som bor i den. En medborgarskola. En öppen, rolig och modig plats för demokrati, samtal och berättande, för radikal vänlighet och tro på bildning, en plats för förändring och lust att skapa nytt.

Mest av allt har jag köpt Lilla Ulfåsa till [Elisabeth Tamm](#), [Ada Nilsson](#), [Honorine Hermelin](#), [Kerstin Hesselgren](#) och [Elin Wägner](#). Som en hundraårspresent till den kvinnliga rösträtten och ett bevis på att kraften i deras gärning fortfarande lever.

Så med beundran och av respekt för de som gick före, för att skapa möjlighet och av kärlek till de som kommer efter, tacksam över möjligheten att få vara med och rädda ett stycke kvinnohistoria och samtidigt bli en del av fortsättningen. Nu flyger vi.



👍❤️😮 5,1 tn

847 kommentarer 7 delningar

Honorines Lilla Ulfåsa

Johan berättar om vår medborgarrättsengagerade släkting

Fogelstadgruppen var ett centrum för utbildning av kvinnor i medborgarskap under åten 1922–1954. Honorine Hermelin var skolans rektor och hon bodde i det hus som nyss har sålts.

Elisabeth Tamm ärvde godset Fogelstad i Julita församling, Södermanlands län, omkring 1905 efter sin far. Hon var en av de första kvinnor som valdes in till riksdagen 1922. I inspektorsbostaden grundades på initiativ av Elisabeth Tamm den Kvinnliga medborgarskolan. Den drevs fram till 1954 av en kvintett kvinnor, som förutom Elisabeth Tamm bestod av Ada Nilsson, Honorine Hermelin, Kerstin Hesselgren och Elin Wägner. Gruppen var politiskt engagerad men partipolitiskt oberoende.

Till skolan kom under de runt 30 år som den drevs cirka två tusen kvinnor mellan 20 och 80 år gamla och från olika delar av landet och från olika samhällsklasser för att studera. Bland deltagarna fanns många lärare, hemarbetande kvinnor och industriarbeterskor, men även många från fria yrken som journalister, advokater och skådespelare.

Skolan hade en egen stipendiekassa för att ekonomin inte skulle bli ett hinder. Syftet var att utbilda kvinnor i medborgarskap och mobilisera dem att ta del av sina nyvunna rättigheter i och med den kvinnliga rösträtten. Kursdeltagarna lärde sig bland annat hur en kommun fungerar för att kunna vara aktiva medborgare och även själva kunna åta sig kommunala uppdrag. Men en mängd andra ämnen fanns också i kursutbudet, som historia, samhällskunskap, psykologi, gymnastik och körsång.

Honorine Hermelin var skolans rektor och bosatt i inspektorsbostaden. Hon var uppvuxen på släktgodset Ulfåsa i Östergötland vilket fick henne att kalla sitt hem på Fogelstad för Lilla Ulfåsa, ett namn som därefter levte kvar. Honorine Hermelin avled 1977 och efter det såldes fastigheten.



Invigning av Medborgarskolan annandag påsk 1925, Honorine står i mitten mellan damerna med vita hattar.



Fogelstadskvinnorna fångade på samma bild. Stående från vänster Elisabeth Tamm, Ada Nilsson, Honorine Hermelin och Elin Wägner. Sittande Kerstin Hesselgren.

Degla – en skattkammare

Skogen runt släktgården är ett paradiset för både djur och växter

I mars kom ett mejl till redaktör Jenny från Max, som hade varit och hälsat på hos Carl och Ulrike på Degla och då fått se det naturreservat som numera finns på deras ägor. Kanske av intresse för Nätverket, undrade Max – och visst är det så!

Max delade med sig av en tidningsartikel om Degla och naturreservatet från Länsstyrelsen i Jönköpings läns tidning Förvetet. Här intill ser ni omslaget på tidningen (med Carl i egen hög person), och nedan ett foto på gården Degla som vi också har fått av Max. Om ni vill läsa själva artikeln får ni däremot gå in på hemsidan för den fick inte plats här. För att komma åt den, knappa in www.hermelin.net och klicka er vidare till Nyheter så hittar ni den enkelt.

På hemsidan hittar ni som ni säkert har förstått också en hel del annat intressant som rör vår släkt nu och förr, så det kanske kan vara värt ett besök oavsett?

Tack för tipset Max, vi hoppas att fler tar efter och tipsar oss om saker via jenny@hermelin.com eller via telefon på 070-380 15 55!



Ett iskallt möte

Fredrik berättar om första gången han träffade isklättraren Tomas

Jag och en kompis satt i bilen på en till synes öde parkering strax utanför Norrköping. Klockan var halv nio på lördagsmorgonen. Det var i slutet på februari och det var kallt och lite grått ute. Vi hade kört från Stockholm samma morgon och var aningen spända och kanske lite nervösa inför dagens planerade aktivitet: isklättring! Vid Ågelsjöns norra strand ligger klipporna precis rätt för att fukt, kyla och vatten ska bilda fina stora isar, några så höga som 14 meter.

Mötet med Tomas

Nu hördes en annan bil köra upp i gruset på parkeringen. Det var vår isklättringsinstruktör för dagen, Tomas Hermelin (Österby). Så hände det att två Hermelinier som möttes för första gången tömde sina bilar på rep, isyxor, hjälmar och klätterselar för att bege sig ut i jakt på äventyr.

Med gemensamma nämnare som klättring, bergsbestigning och släktskap fann vi varandra snabbt. Det är speciellt att möta en person för första gången och ändå känna att det finns en stark relation!

Vi skulle nu vandra cirka 2 km till klätterplatsen och närmaste väg var rakt över sjön på smältisen. Vår packning var tung och vi gick med isyxorna redo i händerna om isen skulle ge vika. Den kyliga morgonen ersattes med en härlig morgonsol i ryggen och en spänd förväntan på att få prova denna annorlunda sport.

Skulle det gå att komma upp?

Väl framme vid klipporna tornade väldiga ispyloner upp sig på bergväggen. Smältvattnet porlade längs med isen. Skulle det gå, var det för sent på säsongen? Skulle isarna hålla om vi klättrade upp?

Tomas och min vän Eric gick för att sätta upp rep som fästes uppe ovanför isarna (toppsäkring). Så nu kunde vi



säkert knyta in repen i våra selar och börja klättra upp.

Tomas, som är en mycket erfaren klättrare, gav tydliga instruktioner på en lugnt och pedagogiskt sätt. Det visade det sig tydligt vem som var mästaren och vem som var eleven...

Nervöst svingar jag isyxan mot isen. Den fäster. Nu den andra, fast. Jag sparkar försiktigt in en fot med stegjärnens sylvassa spetsar mot isen och plötsligt känner jag att isens hårda men porösa textur tillåter mig att klättra. Nästa fot, lossa yxan, svingar på nytt. Uppåt. Hela tiden med Tomas tydliga instruktioner nerifrån.

Det gick!

Efter ett tag är jag så trött efter adrenalinpåslag, spända muskler och ett ivrigt hackande med yxorna, så jag släpper taget och dinglar tjoande i repet medan Tomas firar ner mig igen. woo-aaooohoo, underbart!

Efter en kopp kaffe, ballerina-kex och en massa ivriga känslösvall var det nu min tur att säkra Tomas. Han tar med vän hand tag i yxorna och börjar klättra. Säkert och nästan elegant tar han sig upp, och visar att allt handlar om teknik, tålmod, känsla och så en gnutta erfarenhet.

Dagen fortsatte i samma anda tills solen började sänka sig vid Ågelsjöns västra strand. Vi packade ihop och pulsade tillbaka över sjön. Ett första möte, en ny upplevelse och en ny vänskap hade tagit form.

Tack Tomas för en oförglömlig förstagångsupplevelse! Det blir mycket mer isklättring i framtiden.

Vill ni vara med?

Jag planerar självklart fler äventyr med Tomas, kanske någon vill följa med oss och klättra Nygrens led på Kebnekaises norrsida?

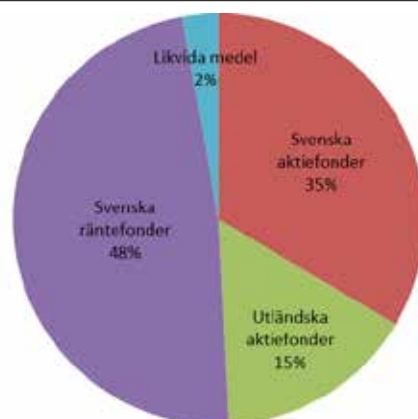
Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	Mars 2019	2018	2017	2016	2015
Släktföreningen	8 448	8 050	8 275	7 990	8 008
Victor Hermelins minne	12 025	11 374	11 847	11 275	11 065
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	3 052	2 878	2 934	2 784	2 699
Lena Robertsdotters fond	4 580	4 311	4 408	4 144	4 059
Totalt	28 105	26 613	27 464	26 193	25 831
Värdeförändring för perioden	5,3%	-3,1%	5%	1%	8%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning på olika tillgångsslag per den 31 mars 2019 framgår av diagrammet intill.



Fonderna

Utfallet 2018 blev totalt sett negativt, mycket beroende på en mycket svag utveckling på finansmarknaderna under november-december. Justerat för kostnader, stipendier med mera i fonderna var den totala utvecklingen 1,5%. 2019 har dock börjat starkt och utvecklingen har varit fortsatt positiv under april.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Mejla styrelsen via johan@hermelin.com och sök stipendium! Denna termin fick 15 släktingar 8 000 kronor vardera:

Alexia, dotter till Gustav och Dina, Instituto Marangoni, Milano (Thorsvi, Ernst, Olof)

Cornelia, dotter till Fredrik och Gabrielle, Linnéuniversitetet (Thorsvi, Robert, Jan)

Ellen, dotter till Joachim och Mia, Högskolan i Kristianstad (Gripenberg, Josef, Axel)

Erik, son till Christian och Maria, Karolinska Institutet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Erik Engberg, son till Brita, Chalmers (Thorsvi, Thorsten, Sven)

Maika Leroy, dotter till Louise och Jacques Leroy, University of Amsterdam (Åsby, Sven, Sven Samuel)

Maneesha Leroy, dotter till Louise och Jacques Leroy, Royal Veterinary College, London (Åsby, Sven, Sven Samuel)

Max Wilén, son till Ulrika och Henrik Wilén, Linköpings universitet (Thorsvi, Adolf, Carl)

Oscar Morehead, son till Gabrielle och John Morehead, Hanze University, Holland (Österby, Max, BeO)

Petra Nilsson, dotter till Cecilia och Göran Nilsson, Malmö högskola (Thorsvi, Ernst, Olof)

Samuel, son till Sven och Pia, Malmö högskola (Thorsvi, Ernst, Olof)

Sara, dotter till Otto och Pia, Umeå universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Sophia, dotter till Otto och Pia, Linköpings universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Therese, dotter till Christian och Maria, Lunds universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Thyra, dotter till Olof och Tina, Uppsala universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbilder

Bildcollage från mellanmötet på Långholmen, signerat Cornelia

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Hanna Jessing, ledamot
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik I:son Hermelin, ledamot
fredrik@hermelin.st,
0709-29 32 61

Olof Hermelin, ledamot
olof.hermelin@comhem.se,
08-30 06 15

Jenny Hermelin, ledamot och redaktör för Nätverket
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot
cornelia.hermelin@gmail.com,
076-184 19 80

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
IBAN: SE1950000000058111001746
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

